561 Mitt höfuð, Guð, ég hneigi
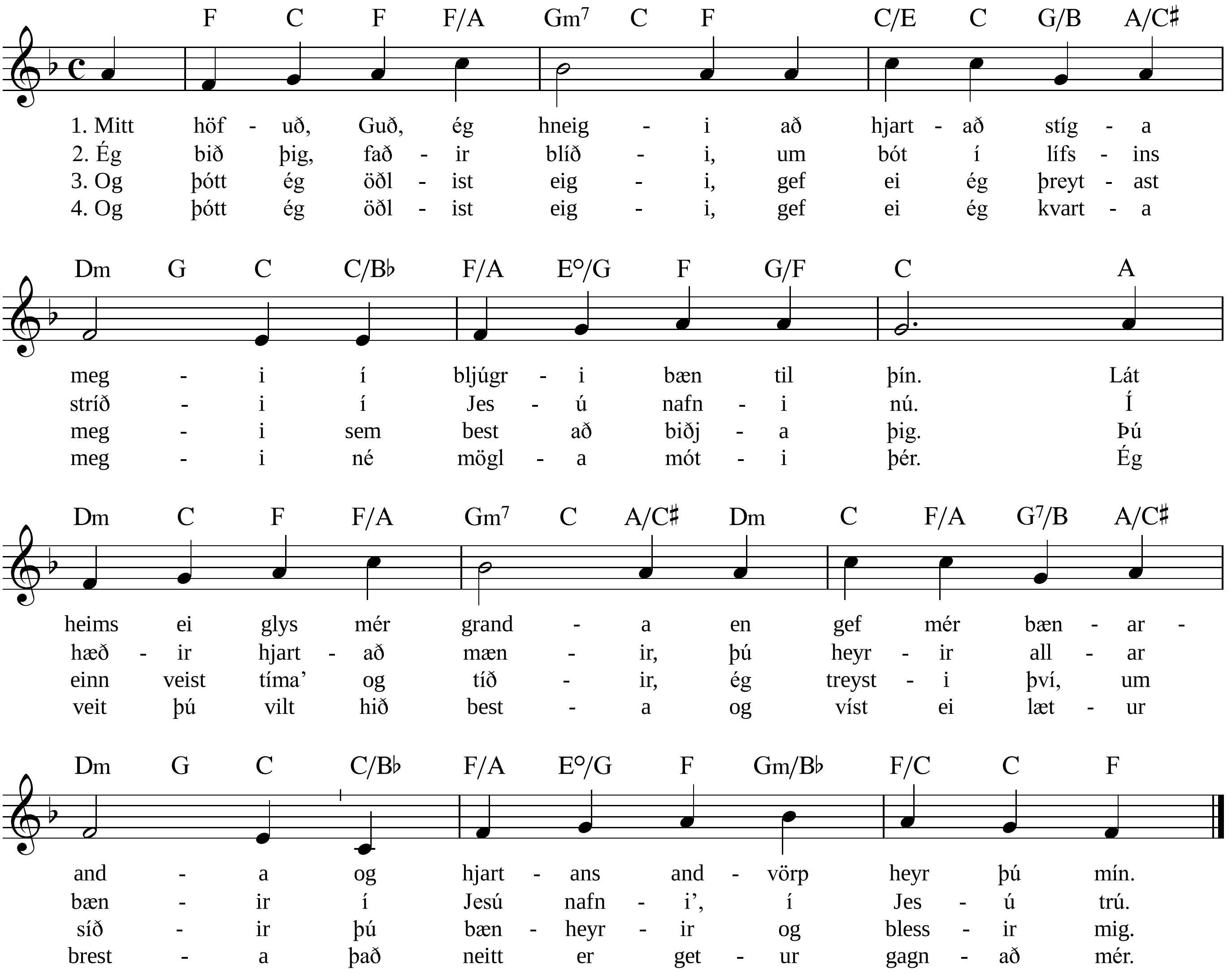
5. Og þótt ég öðlist eigi,
gef ei ég hugsa megi:
„Mín bæn til einskis er.“
Þótt ekkert annað fái' eg,
í auðmýkt hjartans má eg
í von og trausti tengjast þér.

6. Sá andans andardráttur
sé óslítandi þáttur
á milli mín og þín.
Þá barnslegt hjarta biður
þín blessun streymir niður.
Ég fer til þín, kom þú til mín.

T Valdimar Briem – Sb 1886
L Heinrich Isaac um 1495 – Nürnberg 1539 – PG 1861
H Sálmasöngsbók til kirkju- og heimasöngs 1936

Ný sálmasöngsbók © Skálholtsútgáfan, 2023